

DEVETNAESTO RAMAZANSKO SIJELO

BITKA ZA OSLOBOĐENJE MEKKE

- Allah joj čast povećao -

Sva hvala pripada samo Allahu, Onome koji je sve stvorio i mjeru mu odredio, Onome koji je poznavao svako stvorenje i prije negoli ga je stvorio. U Glavnoj knjizi zapisao je ono što je odredio, tako da nema odgađanja onoga što dolazi prije, a niti ubrzanja onoga čemu je određeno da dođe kasnije. Onaj koga On porazi, taj nema pomagača, a koga On pomogne, njega niko ne može poraziti. Jedini je On Istinski Vlasnik, jedini On vječno ostaje, samo Njemu pripada veličina i gordost, pa ko god Mu se u tome suprotstavi, On će ga prezrenim učiniti. On je Jedan Jedini, Gospodar, Onaj koji je utočište svemu, On nema sudruga u onome što je stvorio i prirodnim učinio, On je Živi i Vječni pa pored Njega nema nikoga drugog znanijeg i pravednijeg prema Njegovim stvorenjima. On je Sveznajući, Onaj koji je detaljno o svemu obaviješten, Onaj kome ništa nije skriveno od onoga što čovjek u sebi taji i krije.

Zahvaljujem Mu se na ukazanim blagodatima i njihovom iskorištavanju. Svjedočim da nema boga dostojnog obožavanja osim Allaha jedinog, On nema sudruga, On prima pokajanje grješnika pa mu oprašta i prelazi preko njegovih grijeha. I svjedočim da je Muhammed Njegov rob i Njegov poslanik putem kojeg je pojasnio i osvijetlio uputu, uklonio tmine mnogoboštva, oslobodio Mekku i iz nje kipove uklonio i čistom je učinio, neka je Allahov salavat i selam na njega, na njegovu porodicu, njegove plemenite i čiste ashabe, kao i na sve one koji ih slijede u dobru sve dokle doseže Mjesec, upotpunjava se i skriva.

Draga moja braćo, isto kao što se u ovom blagoslovljenom mjesecu dogodila bitka na Bedru u kojoj je islam izvojevao pobjedu i uzdignuo svoje svjetionike, tako se u mjesecu ramazanu osme godine po Hidžri dogodilo i oslobođenje Mekke, sigurne zemlje. Ovom veličanstvenom pobjedom Svevišnji Allah očistio je Mekku od pogalnog mnogoboštva, učinio je mjestom islama kojim se nakon

mnogoboštva protezao tevhid, iman nakon nevjerstva, islam nakon oholosti i okretanja. U njoj je javno obznanjeno obožavanje Allaha jedinog, Onoga kome se sve potčinjava. Svi mnogobožачki kipovi u njoj su porušeni, nakon čega se nikada više nisu vratili u prvobitno stanje.

Bitki na Hudejbiji, koja se odigrala šeste godine po Hidžri, prethodilo je sklapanje ugovora između Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i Kurejšija, u kojem je dogovoreno da u savez sa Vjerovjesnikom, sallallahu alejhi ve sellem, može stupiti ko god želi, a isto tako i u savez sa Kurejšijama može stupiti ko god želi. Prema ovom paragrafu, pleme Huza'a ušlo je u savez sa Vjerovjesnikom, sallallahu alejhi ve sellem, a pleme Benu Bekr sa Kurejšijama. Između ova dva plemena u predislamskom vremenu vladalo je neprijateljstvo i krvna osveta, pa je pleme Benu Bekr prekinulo ugovor o sigurnosti napadajući pleme Huza'a koje je bilo zaštićeno. Kurejšije su tajno pružile pomoć svojim saveznicima u ljudstvu i oružju, pomažući ih na taj način protiv plemena Huza'a koje je bilo u savezu sa Vjerovjesnikom, sallallahu alejhi ve sellem. Izaslanstvo plemena Huza'a požuri do Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i obavijesti ga o postupku plemena Benu Bekr i kurejšijskoj podršci. Što se tiče Kurejšija, oni su ubrzo shvatili da su svojim postupkom prekršili dogovor pa su poslali svoga poglavara Ebu Sufjana Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, da potvrdi primirje i produži njegov rok. Ebu Sufjan se obratio Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, ali mu on ništa nije odgovorio, tako da se obratio Ebu Bekru i Omeru, radijallahu anhuma, da se zauzimaju za njega kod Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ali mu ni oni nisu ništa odgovorili. Zatim se obratio Aliji b. Ebi Talibu, radijallahu anhu, i također nije uspio ništa postići, pa je upitao Aliju: "Ebul-Hasane, šta da radim?" Alija mu odgovori: "Ne vidim da ti u ovoj situaciji išta može koristiti, ali ti si poglavar Benu Kinaneta, pa ustani i posreduj sam kod ljudi (za obnavljanje primirja)." "Zar misliš da mi to može nešto koristiti?", upita ga Ebu Sufjan. Alija mu reče: "Ne mislim, tako mi Allaha, ali i ne mislim da imaš nekog drugog izbora." Ebu Sufjan je tako i postupio, a zatim se vratio u Mekku. Kurejšije ga upitaše: "S kakvim vijestima nam dolaziš?" Ebu Sufjan odgovori: "Išao sam kod Muhammeda i ispričao mu zbog čega sam došao, a on mi,

tako mi Allaha, ništa ne odgovori. Zatim sam išao i kod Ebu Kuhafe i Ibnul-Hattaba, ali nikakva dobra ne nađoh ni kod njih. Zatim sam otišao do Alije pa me je posavjetovao šta da učinim, pa sam to i učinio: posredovao sam sâm kod ljudi." "Da li je to odobrio Muhammed?", upitaše ga Kurejšije, a on odgovori: "Ne." Nakon toga, Kurejšije mu rekoše: "Teško tebi, Alija se samo poigrao s tobom!"

Što se tiče Vjerovjésnika, sallallahu alejhi ve sellem, on je naredio svojim ashabima da se pripremaju za borbu i obavijestio ih šta namjerava učiniti. Kada je mobilizirao sva okolna plemena, obratio se Allahu dovom: "Allahu moj, ne dozvoli da Kurejšije išta saznaju i vide sve dok ih ne iznenadimo u njihovoj zemlji!" Zatim je izašao iz Medine sa otprilike deset hiljada ratnika. U Medini je kao svoga zamjenika ostavio Abdullaha b. Ummi Mektuma. U toku puta na mjestu zvanom El-Džuhfa susreo se sa svojim amidžom El-Abbasom koji je sa svojom suprugom i ostalom porodicom, nakon što je primio islam, činio hidžru iz Mekke. Na mjestu zvanom El-Ebva' susreo je amidžića Ebu Sufjana b. El-Harisa b. Abdul-Muttaliba i daidžića Abdullaha b. Ebi Umejju, koji su bili najveći neprijatelji Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Tom prilikom njih dvojica su izjavili da žele prihvatiti islam, što i učiniše, a Poslanik tim povodom za Ebu Sufjana reče: "Nadam se da će biti Hamzin. nasljednik!" Kada je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, stigao do mjesta zvanog Merru Zahrani nadomak Mekke, naredio je vojnicima da zapale deset hiljada baklji. Omera b. El-Hattaba odredio je za nadzornika straže. El-Abbas je uzjahao Vjerovjesnikovog, sallallahu alejhi ve sellem, konja i krenuo da potraži nekoga ko će otići Kurejšijama i obavijestiti ih da izađu ispred Vjerovjésnika, sallallahu alejhi ve sellem, i zatraže sigurnost od njega prije nego što uđe u Mekku, kako u Mekki, zaštićenom mjestu, ne bi došlo do borbe. Dok je tako tragao za nekim, čuo je razgovor Ebu Sufjana b. Harba i Budejla b. Vereka'a. Ebu Sufjan mu je govorio: "Nikada do sada nisam vidio ovoliko vatri navečer!" Budejl mu reče: "Ovo je Benu Huza'a." Ebu Sufjan mu uzvрати: "Nisu ovo Huza'ije. Oni su malobrojniji i slabiji da bi ovo bile njihove vatre." El-Abbas prepozna Ebu Sufjanov glas pa ga dozvaao, a Ebu Sufjan mu se odazva: "Šta želiš Ebul-Fadle?" El-Abbas reče: "Ovo je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, sa svojom vojskom." "Pa šta da radim?",

upita Ebu Sufjan. El-Abbas mu reče: "Uzjaši sa mnom pa da te odvedem do Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i traži sigurnost, pomilovanje." El-Abbas je došao sa Ebu Sufjanom Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, pa ga je Allahov Poslanik upitao: "Teško tebi, Ebu Sufjane, nije li došlo vrijeme da saznaš da nema boga dostojnog obožavanja mimo Allaha?" Ebu Sufjan odgovori: "Oca i majku dajem za tebe, nema plemenitijeg, ni dobroćudnijeg, ni brižljivijeg od tebe. Da sam mislio da pored Allaha postoji drugi bog, on bi me dosad zaštitio." Zatim, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ponovo upita: "Zar nije došlo vrijeme da shvatiš da sam ja Allahov poslanik?" Ebu Sufjan se počeo dvoumiti pa mu je El-Abbas dobacio: "Teško tebi, primi islam!" Ebu Sufjan primi islam i istinski izgovori šehadet – svjedočenje da nema boga dostojnog obožavanja pored Allaha i da je Muhammed Allahov poslanik.

Zatim je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio El-Abbasu da zadrži Ebu Sufjana u tjesnacu kraj planinske stijene kako bi muslimani prošli pokraj njega. Prolazila su plemena sa svojim barjacima, a Ebu Sufjan je zapitkivao El-Abbasu o kojem se to plemenu radi, a zatim bi govorio: "Šta ja imam s tim plemenom?!" Sve dok se na kraju nije pojavila skupina nikad do tada viđena. Ebu Sufjan upita: "Ko su ovi?", a El-Abbas odgovori: "Ovo su ensarije. Predvodi ih Sa'd b. Ubade. On nosi barjak." Kada im se približi Sa'd b. Ubade, reče Ebu Sufjanu: "O Ebu Sufjane, danas je dan krvavog boja u kojem će biti osvojena Kaba." Zatim se pojavila manja, ali najljepša skupina. Među njima je bio Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, sa svojim ashabima. Barjak je bio uz Zubejra b. El-Avvama. Kada je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prolazio pored Ebu Sufjana, on ga obavijesti o tome šta mu je rekao Sa'd b. Ubade, a Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: "*Sa'd nije rekao istinu. Danas je dan u kojem će Allah dati da se iskaže počast Kabi i da se ogrne Kaba.*"²⁴² Zatim je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio da se barjak uzme od Sa'da i da se preda njegovom sinu Kajsu, što opet ne znači da je barjak u potpunosti uzet od Sa'da, jer se

²⁴² Buharija bilježi od riječi: "Zatim je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio El-Abbasu..."

ipak nalazio kod člana njegove porodice. Poslanik nastavio napredovati prema Mekki. Nakon oslobođenja Mekke, naredio je da se njegov barjak zabode u El-Hadžunu. Ušao je u Mekku kao oslobodilac, ponizan i potpomognut. Pognuo je svoju glavu iz poniznosti prema Allahu, subhanehu ve te'ala, toliko da mu je čelo skoro dodirivalo sjedalo jahalice. Učio je i ponavljao kur'anski ajet:

﴿ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ ﴾

"Mi ćemo ti dati sigurnu pobjedu."²⁴³ Na jedno krilo postavio je Halida b. El-Velida, a na drugo Ez-Zubejra b. El-Avvama i tom je prilikom rekao: *"Ko uđe u mesdžid, taj je siguran! Ko uđe u kuću Ebu Sufjana, taj je siguran! I ko god uđe u svoju kuću i zaključa vrata, on je siguran!"* Zatim je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ušao u Mesdžidul-Haram. Tavafio je oko Kabe na svojoj jahalici, a oko Kabe se nalazilo tri stotine šezdeset kipova. Razbijao ih je svojim lukom i učio kur'anske ajete:

﴿ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ رَهُوْقًا ﴿٨١﴾ ﴾

"Došla je istina, a nestalo je laži; laž, zaista, nestaje!"²⁴⁴

﴿ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُدْعِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ ﴾

"Došla je istina, a laži je nestalo!"²⁴⁵, a kipovi su se rušili i padali na zemlju jedan za drugim. Ušao je u Kabu i unutar nje zatekao slike, pa je naredio da se izbrišu, nakon čega je klanjao. Kada je završio s namazom, napravio je krug unutar Kabe, proučio tekbire na svim njenim stranama i izgovarao riječi tevhida – Allahove jednoće. Zatim je otvorio vrata Kabe i ugledao okupljene Kurejšije, koji su iščekivali šta će učiniti. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, tada je rekao: *"Nema istinskog boga osim Allaha, Jedinog, On sudruga nema. Njemu pripada sva vlast i sva hvala i On je svemoćan. Njegovo obećanje se ispunilo, dao je pomoć Svome robu i samo je On pobijedio sve udružene neprijatelje. O narode Kurejša, Allah vas je oslobodio džahilijetske oholosti i predislamskog veličanja očeva. Svi ljudi potječu*

²⁴³ Prijevod značenja El-Feth,1.

²⁴⁴ Prijevod značenja El-Isra', 81.

²⁴⁵ Prijevod značenja Sebe', 49.

od Adema, a Adem je od zemlje." Zatim je proučio ajet:

﴿يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَّاُنثٰى وَجَعَلْنٰكُمْ شُعُوْبًا وَّقَبَاٖۗٔلَ لِتَعَارَفُوْۤا اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ اِنَّ اللّٰهَ

عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٣﴾

"O ljudi, Mi vas od jednog čovjeka i jedne žene stvaramo i na narode i plemena vas dijelimo da biste se upoznali. Najugledniji od vas kod Allaha je onaj koji Ga se najviše boji, Allah, uistinu, sve zna i nije Mu skriveno ništa"²⁴⁶, i nastavio govor: "O narode Kurejša, šta mislite šta ću ja sada učiniti s vama?" Kurejšije su odgovorili: "Samo dobro, jer ti si plemeniti brat i sin plemenitog brata." Na to je Poslanik rekao: "Doista, reći ću vam ono što je Jusuf rekao svojoj braći:

﴿لَا تَتْرِبَ عَلٰىكُمْ اَلْيَوْمَ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِيْمِيْنَ ﴿٩١﴾﴾

'Ja vas sada neću koriti: Allah će vam oprostiti, od milostivih On je Najmilostiviji!'²⁴⁷ *Idite, vi ste slobodni.*²⁴⁸

Sutradan, drugog dana od oslobođenja Mekke, ustade Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, da održi govor ljudima. Zahvali se Allahu i pohvali Ga, a zatim reče: "Doista je Allah učinio Mekku svetom, a ne ljudi. Stoga niko od ljudi, ko vjeruje u Allaha i Sudnji dan, u Mekki ne smije da prolije krv ili da posiječe stablo. A ako neko priupita: 'Zašto je to dopušteno Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem?', vi recite: 'Doista je to Allah dozvolio samo Svome Poslaniku, ali ne i vama.' Međutim, i meni je to dozvoljeno samo u jednom dijelu dana, da bi se njena svetost ponovo povratila, tako je ona danas sveta kao što je bila i do jučer. Neka prisutni obavijeste odsutne."²⁴⁹ Vrijeme u kojem je Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, bila dozvoljena borba u Mekki jeste vrijeme od izlaska sunca do ikindija-namaza u danu oslobođenja Mekke.²⁵⁰ Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, proveo je u Mekki devetnaest dana, u kojima je skraćivao namaz i nije postio

²⁴⁶ Prijevod značenja El-Hudžurat, 13

²⁴⁷ Prijevod značenja, Jusuf, 92.

²⁴⁸ Ovo kazivanje od riječi: "Zatim je otvorio vrata Ka'be..." nalazi se u *Zadul-Me'adu* i drugim historijskim knjigama.

²⁴⁹ Buharija.

²⁵⁰ Ahmed.

preostale dane mjeseca²⁵¹ jer nije namjeravao prekid putovanja. Ostao je to vrijeme kako bi učvrstio tevhid, stubove islama, imana i kako bi uzeo prisegu od ljudi. Bilježi se u Sahihu od Mudžašija da je rekao: "Došao sam Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, sa svojim bratom kako bi mu on dao prisegu na hidžru, pa je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: 'Oni koji su učinili hidžru otišli su s njenom nagradom, pa mi daj prisegu na islam, iman i borbu.'"

Ovom velikom pobjedom upotpunila se Allahova pomoć, ljudi su ulazili u vjeru u skupinama, Mekka je ponovo postala islamska zemlja. U njoj su obznanjeni Allahova jednoća – tevhid, vjerovanje u Allahova Poslanika i suđenje po Allahovoj Knjizi. Mekka je postala zemlja muslimana, a tmine širka su se raspršile. Allah je najveći! Neka je samo Allahu svaka hvala! U svemu ovome velika je Allahova blagodati za Njegove robove sve do Sudnjeg dana.

Allahu, Gospodaru naš, učini nas zahvalnim na ovoj velikoj blagodati, podari pomoć i pobjedu islamskom narodu u svakom vremenu i na svakom mjestu!

Oprosti nama, našim roditeljima i svim muslimanima, Svojom milošću, o Ti koji si od milostivih najmilostiviji! Neka je Allahov salavat i selam na našeg vjerovjesnika Muhammeda, na njegovu porodicu i sve ashabel!

²⁵¹ Buharija bilježi razdvojeno.